

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Sverrig

Citation: Andersen, H. C.: "I Sverrig", i Andersen, H. C.: *I Sverrig*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaisverrigval-shoot-idm140454473146768.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: I Sverrig

At skønheden endda forener sig med det uforgængeligste af alt, grundfjeldet, ses af de vilde roser på det skovklædte *Kinneulle* (IV), med et oldtidsnavn kaldt »Sverrigs hængende Have«. Det bekræftes ved besøget på herregården Blomberg (blomsterbjerget), beboet af digteren Geijers datter, »hvor i Haven *Geijers Aand* søger sig »Blommen paa Kinneulle« [titlen på en svensk novelle] i sin *Datterdatter*« - altså en åndens fornyelse gennem barnet. I den nærliggende kampestenskirke, en af landets ældste, der ved sine materialer har trodset tidens tand, står en gammel Mariatavle smykket med forårsbuketter af de unge konfirmander: og »Gudsmoders Billed synes at forynges ved de friske Krands; de duftende Blomster have her en Kraft, som Poesien har den, de drage de hensvundne Aarhundreders Dage tilbage i vor Tid«. Fortiden genoplives gennem naturen som ved poesien. Forbindelsen er knyttet både tilbage til Fugl Fønix og til bogens senere centralstykke, den store »prædiken« i Guds natur, som her bringer bud ved solens stråler gennem kirkeruden.